

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12544/2023
25.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Сузана Васиљевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Станимир Радосављевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 911/22 од 22.12.2022. године, у седници одржаној 25.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 911/22 од 22.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија ревизији туженог ВВ изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 911/22 од 22.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 945/2021 од 04.02.2022. године, исправљеном решењем истог суда П 945/2021 од 21.03.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и из оставинске масе иза пок.ГГ, бившег из ..., издвојена из заоставштине новчана средства на име ГГ која се налазе код „Банка Поштанска Штедионица“ АД Београд и код „Комерцијалне банке“ АД Београд на девизном штедном рачуну ближе описаном у овом ставу изреке, што су тужени дужни да признају и трпе да се тужиља по основу ове пресуде упише као власник ових новчаних средстава. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се из оставинске масе иза пок.ГГ, бившег из ..., издвоје из заоставштине новчана средства на име ГГ која се налазе код „Банка Поштанска Штедионица“ АД Београд на динарском текућем рачуну ближе описаном у овом ставу изреке и путничка возила ближе описана у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, утврђено је право својине тужиље на девизном штедном рачуну и девизним новчаним средствима ближе наведеним у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди право својине тужиље на динарском текућем рачуну и путничким возилима ближе наведеним у овом ставу изреке. Ставом петим изреке, тужени су обавезани да тужиљи исплате трошкове парничног поступка од 12.800,00 динара. Ставом шестим изреке, обавезан је је тужени ВВ да тужиљи исплати трошкове парничног поступка од 76.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 911/22 од 22.12.2022. године, одбијена је жалба туженог ВВ и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, трећем и петом изреке у односу на овог туженог.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени ВВ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Тужени ВВ у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Образложење побијаних одлука у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, а наводима ревизије се оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, указивање ревидента на пропуст другостепеног суда да образложи жалбене наводе, као и да је изрека пресуде неразумљива има значај битних повреда одредаба парничног поступка, што не представља дозвољен разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а ставом 4. истог члана да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења права својине на средствима на рачуну банке и возилима и издвајања из заоставштине поднета је 12.03.2018. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог ВВ није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**